

RR, 74

R

L93

Lõbus laulid

Saare laanes,

ehf

18 uut laulu noore rahwa röömuks.

J. W. eski

Puresaares.

Trülitud Ch. Ubsafrey pärijate trüfikoja

1885.

7598

Дозволено Цензурою:
Дерптъ, 29 Августа 1885 года.

1. Teretuseks.

Esimest kord tulen mina,
Oma kodund wälja täna,
Gemalt kummardan Leid juba
Ja siis astun Teie tuba.
Ütlen: „tere, armsad lauljad;
Tere armsad laulu kuuljad;
Tere, tere, ühte kogu —
Kõik mu lõbus Gesti sugu.“

2.

Ehk küll kaua kartlik olin,
Siiski kord ka wälja tulin
Ja nüüd palun alanduses;
Alandlikus armastuses:
Lahkete mind wastu wõtta,
Wigadused kõrwal jätta,
Mis siin laulu kogu hullas
Seiswad mitme salmi nurkas.

3.

Et see weike laulu tooja
Ja ka tema luuletaja,
Mitme targa kõnes peas
Seiswad haganate seas —

Seda teab ta väga selgest,
 Astub siiski wälja julgest
 Ja ei karda rahwa laitust,
 Ega otsi auu ja kiitust.

4.

See on olnud ammu nõnda:
 Palju tahtwad wiga tunda,
 Teiste tööd on palju laita —
 Mis teik korrad küll ei aita.
 Sest kes ennast targaks peab,
 Wigadusi tunneb, teab;
 Mõni kord on mitmes weas
 Rumalate seltsi peas. —

2. Imelik laulu mees ja reisija.

Armsad sõbrad, wõtkem kuulda!
 Mis ma nüüd teil tahan laulda.
 Mo laul on väga tõsine,
 Ka mõne meelest mesine.
 See on kõik tuuitud tangudest
 Ja soola panen rohkest kääst,
 Et ta ei oleks mesine
 Ja mõne meelest kesine.

Ma olen wana laulu mees,
 Kell tamme prillid silma ees;
 Mull pits ja hall habe suus,
 See kasvab wälja igas luus.
 Ma olen pitka meelega

Ja laia lame häälega,
Kaks punast pungis silma peas
Sest olen tähtjas rahwa seas.

3.

Ma olen väga hoolakas
Ja targem veel kui Poolakas,
Ma tugewam kui Türklane
Ja wägewam kui Wirklane;
Ma waprarn weel kui Kassakas,
Käin mööda maad kui massakas,
Ei leita minu sarnast meest,
Mind näidata wõiks raha eest.

4.

Ma oma wilu warjus käin
Ja nenda ennast peita wöin.
Kui juhtub ette pilwes ilm,
Ei nää siis mind ei ükski film,
Sest wilu, pilwes ilmaga,
Ka wilu warjul seisan ma,
Ja salaja käin nii kui tuul
Et kabinad ei kuskil pool.

5.

Ma elan sipelgate seas
Ja tamme tõru müts mull peas,
Kui kuningas sääl walitsen,
Kui kindral kilgid talitsen.
Kui kilgid seiswad ahju sees
Siis olen suur ja auus mees;
Kui weile kasku anuan ma,
Siis lähwad nad usjenja ka.

6.

Kui on weel kuitwad sojad a'ad,
Siis polguga käin mööda maad,
Siis wäge täis on põllu waud,
Kõik kiwi ajad, seinä praud,
Ja igal poolel, siin ja sääl
On kuulda kilgi laulu hääl,
Mis rõõmsast reisi lugu lööb
Ja tee pääl aina saue sööb.

7.

Ma ise pasunat ka löön
Ja aina ane raswa söön;
Ane ehimest kuub mull selgas
Soku sarwest saapad jalgas.
Kui pärdik reisin mööda maad,
Keik uulitsad ja tänawad
Mis maast ehk merest kätte saan,
Kõik oma kaela kotti a'an.

8.

Mull kuitged, ütged saani ees
Ma lennan tuules, uin wees;
Ma sõidan meres tõllaga
Ja lennan tuules kellaga,
Ma laewaga wõin metsa sees
Nii purjuta puud keerul ees.
Suur kala püüid mull Watla määät,
Mull noodad, wõrgud, mõrrad sääl.

9.

Ma olen meistriks Andru jõel
Ja ehitan uut silda sääl,

See sild on ime meistri töö:
Ümbliku võrgust üle jõe.
Ma Riia lahes möödan maid
Ja Aburkast toon angeraid,
Siis Kubnu saares toitu teen
Ja Kuresaares lõunat söön.

10.

Maasaare linnas tahan ma
Siis sööma pääle puhkada.
Ma Arilaidus teemet joon —
Ja Narwast sääse süngi toon,
Siis öösel Rootsi holmides —
Ma hingam kui suur reisi mees,
Kui homikul säääl ärkan ma
Siis alustan uut reisi ka.

3. Armastus.

Kui keegi küsib minu käest,
Mis asi magusam on meest?
Siis kostan: see on armastus,
Mis igal tunnil jälle uus.

2.

Tuld võid sa weega kustuta,
Kõik mis on paha paranda;
Ka võita võid sa suured vääd
Ja kinni löita tanged kääb.

3.

Ei armastust või lauta,
Ei mind mu Tiust lahuta,

Seest et me'e armastuse sees
Ni; oleme kui ühes koos.

4.

Ei leia ma nii pitka teed,
Ei keela mind ka suured weed
Mu Tiiu juure minemast
Ehk teda ka armastamast.

5.

Seepärast tahan lauluga
Nüüd mõned sõnad rääkida,
Et selgest ära nende seest
Wõiks tunda kindlat armastust.

6.

Kui keegi tõstaks üles kääb
Ja näitaks mulle kulla määb,
Ja ütleks: „neid ja kõiki saad,
Kui Tiiust ennast lahutad.“

7.

Kui päälegi veel lubaks ta,
Mull neli tätku tõllaga,
Ja suure mõisa, laiad maad
Ja õunapuu ja roosi a'ad.

8.

Siis sellel selga pööraks ma
Ja ütleks: „mine pettiija!
Ei taha ma so kingitust,
Ei lahku ka mu Tiiustest.“

9.

Mis aitab mulle ilma kuld?
Mis kasu saadab saksa tõld?

Kui mina kullat'd tõllaga
Peaa sõitma ilma Tiiuta.

10.

Mis kasu toovad laiad maad?
Mis aitavad mind roosi a'ad?
Mis andvad mulle õunapuud
Kui Tiiu mull' ei anna suud?

11.

Sest tahan ilma kartmata
Mu Tiiud ikka armasta,
Ja põlgada kõik ilma head
Ja süles hoida Tiiu pead.

12.

Siin mina muud ei armasta,
Kui Tiiu seltsis elada.
See on mu soov, sest ütlen ma
Müüd armastusest kartmata:

13.

Oh armastus! Oh armastus!
Mis vägi seisab sinu sees?
Et sa nii suured asjad teed
Ja tõmbad mind kui mangel.

4. **Wirk tüdruk.**

Noor neitsit olen mina küll
Wirk, hoolakas ja usin,
Ka rumalust ei ole mull,
Ma kõikis asjus kasin.

2.

Ei räägi tühja teiste ees:
Mu suu on walest puhas;
Ei kawalust ka minu sees,
Ma lahke igas kohas.

3.

Ei ole minul halpimist,
Ei tühja hirwitamist,
Kui lähen mööda kellegist,
Teen lahked terwitamist.

4.

Ei uhkid riidid nõua ma,
Sest auu need mull' ei anna;
Ei taha siidi ehtid ka,
Ma oma ümber panna.

5.

Mu ehteks on ju alandus
Ja lõbusad mu wiisid,
Sest et mull lahked sõnad suus:
Mind püüdwad küla poisid.

6.

Naad minu juure ruttawad,
Uks teise kääst mind kisk'wad:
Mu pärast muist ka nutawad,
Wett filmist ära lastwad.

7.

Kääd, pale on mull puhtad ka
Ja juuksed siletaste,
Kui poiste küüsi pääsen ma,
Siis jooksen wiledaste.

8.

Mull põle tegu poistega,
Ma nende eest end hoian,
Ja teiste tütarlastega
Lühidelt juttu ajan.

9.

Kõik asjad ajan rutuga
Ja usinaste ära,
Kui kuulen mõne jutu ka
Ei seda laial lora.

10.

Mii kassin olen ilma sees,
Ei aja tühja taga;
Ma püüan Looja silma ees
Siin ikka olla waga.

11.

Kui ma weel selle aja nään,
Et peigmees mulle tuleb,
Ja mina tema pruudiks saan
Siis süda rõõmus põleb.

12.

Siis tanu alla minna saan
Ja pääsen ilma jutust,
Sest peigmees sind ka armastan
Ja hüüan: tule ruttust!

13

Noh, teised neiud kuulge nüüd!
Kas elate ka nõnda?
Ja ärge mõistke mulle süüd.
Kätt wõtke lahkest anda.

14.

Seis seda laulu laulan ma,
Et võiks teid õpetada,
Ja elan ise nõnda ka,
Nüüd tahan lõpetada.

5. Pulmad.

Nüüd on see aeg meil kätte jõudnud,
Mis ammu oodatud,
Et peigmees pulmad teha nõudnud,
Mis mitmest loodetud;
Saats pulmale!

2.

Kõik pulma rahvas tõstke häält
Nüüd rõõmsa lauluga,
Ja rõõmustage oma meest
Peiu ja pruudiga,
Nüüd ühtlasi.

3.

Kas on üks pääw veel ilma sees,
Mis oleks rõõmsam tääl?
Kui peigmees pulma laua ees,
Pruut tema kõrvas sääl,
Kui roosike.

4.

Jah, mis on pulma pääwad muud,
Kui rõõmu pääwad tääl.

Kus söömist joomist valmistub
On rohkest laua pääl:

Söögem, joogem.

5.

Kõik nuffer meel ja kurvastus
Meist täna kadugu,
Üks lahke ree! ja armastus
Meid ühte sidugu,
Kes täna süin.

6.

Kõik kes on wanaks halliks läin'd
Nüüd rõõmustage en'd
Need päävad teie ammu näin'd
Mill omad pulmad tein'd,
Noore ea sees.

7.

Kõik neiud rõõmsast ootavad,
Et jõuaks tulla aeg,
Mill pulma laudas istuvad
Ja kõrvas istub peig.
Mill jõuab see!

8.

Kõik noored vaatke nüüd
Kell põle armukest,
Küll jätaks ilu aau ja hüid
Uhe hea pruudi eest
Kui teda saaks.

9.

Siis võtkem nõuu ja tehkem ta
Kui näate täna tääl,

Et läki kosja rutuga
Pruut ootab ammu sääl
Oh ruttage!

10.

Siis uued laulud laulame,
Kui jälle pulmad on,
Nüüd aga noore paarile
Olgu rahu ja õnn!
Küll kõige poolt.

6. Tubakas.

Kas tuntuks rahvas wanal a'al,
Siin meie wäikses Gesti maal,
Üht rohku keda nimetaks
Nüüd meie ajal tubakaks?

2.

Kas meie esiwanemad
Ka piibu suitsu neel'siwad,
Wõi oli neil sigarid suus,
Eht on see maius üsna uus?

3.

Et olnud teda wanal a'al
Siin meie weikses Gesti maal,
Waid nelja saja aasta eest
Sai toodud teda Aasiast.

4.

Kui kaua ta sääl tuntud oli'd,
Ei ole minu tääda tuln'd,

Nii palju aga tean ma:
Ja isa maa Amerika. —

5.

Kui tõsi peaks olema,
Mis ühes jutus kuulsin ma,
Siis kuulge kuidas lugu oln'd,
Kust tubakas on wälja tuln'd.

6.

See olnud muiste wanal a'al
Ühes wõeras riikis, wõeral maal,
Säääl walitsen'd üks kuningas,
Kes rahwast wäga armastas.

7.

T'al polnud poega pärijaks,
Waid kuningriik jään'd tütre jäuks,
See olnud ilus kui üks õis,
Ka lahkest ja häid kombid täis.

8.

Sell käinud kosilasi siis,
Nii kui on itka ilma wiis —
Küll lajalt ilma piiridest,
Ja nõudnud pruudiks neitsikest.

9.

Neid kõiki põlgan'd neitsike,
Ei tahtnud minna mehele,
Waid hõõlnud; „üksi tahan ma
Mu isa riiki kaitseda.“

10.

Nii jõudnud mööda mõned a'ad
Ja tühjalt läinud kosijad.

Siis tulnud haigus raskestest
Ja murdnud neitsi woodisse.

11.

See's haiguses siis hõõlnud ta
„Müid surema küll pean ma,
Müid wõeraks jääb mu isa riik
Ja minu kosilased kõik.

12.

Ma siiski seda tõutan:
Kui suren ma ja maetud saan,
Siis haua peal kus hingam ma
Üks rohi peab kaswama,

13.

Mis poole meeste rahwa meel
Peab pöörtud saama ilma pääl,
Et seda rohtu nõudwad naad
Mii kui nad mindki nõutswad.“

14.

Kui maetud saanud neitsike,
Siis tema haua künkale,
On nõnda tuida soowin'd ta:
Üks rohi hakan'd kaswama.

15.

See olnud maast tunda wiha,
Wing lange, hakan'd meeste piha.
Ta'al oln'd ta ime wägi sees
Ja see on meie „tubakas.“

16.

Müüd lõpetuseks küsin ma:
„Noh sõber, mis sest arwad sa

Kas tubakas meil kasu toob,
Või kas ta meile kahju teeb?"

17.

Ma usun mulle ütled sa:
"Ei teised temast kasu saa,
Kui wabrikandid, kauplejad,
Kes teiste waewasti elawad." —

7. Kälimehed.

Siin seisame kaks kälimeest
Ja armastame teine teist.

Kõik maailm kuulgu seda päält,
Kui tõstame oma häält

Ja laulame kui ühest suust,
Kõik oma elamise luust.

Küll teised mehed laulwad ka,
Ei siiski meie moodi saa.

Aga wõtkem kuulda nüüd,
Kust on leida meile süüd?

Ühes laudas meie sööme,
Ühest kannust meie joomes;

Ühte on meil riided selgas,
Teisel teised saapad jalgas;

Ühte ehitame majad;

Ühte teeme omad ajad;

Ühte sööme marjad õunad;

Ühte on meil sõidu ruunad;

Ühte on meil lehmad härjad;
Ühte sea ja lamba karjad;
Ühte ostame ja müüme;
Ühes seltsis tee peal käime;
Ühes kufrus on meil raha
Teine teist ei jäta maha.
Ei ühte asja 'pole ka
Siin iial meile salaja;
Üks asi siiski puuduks weel:
Mis ühte ei wõin'd olla meil
Me'e ühte ei wõin'd wõtta naist,
Waid teine wõts'me siis teist.
Need olid jälle ühed õed
Ja ühe isa tüdruk'sed;
Oli'd wäga ühte nägu,
Aga teine teise jägu.
Nüüd käis jälle meie tee
Seltsis ühte perese:
Seltsis saime kosjas käija,
Seltsis pruudil pandid wiia,
Seltsis tõime pruudi põlled,
Seltsis tehti pulma õlled.
Ühtlasi nüüd pulmad saime,
Seltsis omad pruudid tõime;
Pruudi kirstud ja kõik wara
Ühtlasi nüüd tõime ära.
Küll meil oli rõõmus pulm,
Seda kiitis kõik maailm;
Küll sääl hüütsid mitmed pillid
Mõni tantsis warmu willid;

Meie rõõm ja laulu hää!
Kuuldi kolme wersta pääl.

Meie ise ühte karmu,
Kellegist ei meie arma,
Pruudid wäga ühte moodi,
Kui neid pulma lauda toodi,
Istusime laudas reas
Pruudil roosi frantsid peas
Kõik kes kutsutud sääl olid
Hulgaliste waatma tulid,
Mõni ajas filmad püsti
Hüüdis: Ditsa! ühte, lusti
Nüüd on pulmad õige jalul
Antkem pihhta õlle kannul.

Kurwastus ja rõõm.

I.

Kenad kewadised ilmad
Lõiwad rõõmu kõigile,
Aga Murme Tüü filmad
Märjalt paistisid teistele.

2.

Tema kallid armufene
Lahkun'd oma aja maalt,
Ei tea kas ta kallifene!
Tagasi weel tuleb säält?

3.

Tige Türgi piinamised
Peavad saama suetud,
Seks on wahwad Wene mehed
Sõda kogu kogutud.

4.

Senna on ka Toomas läinud
Tiiu kallis peiuke.
See nüüd Tiiu kurwaks teinud,
Lootus otsas kogune.

5.

„Ära karda!“ ütles Juri
Tiiu wäike wenna'e
„Kui küll teisi sõ'as furi,
Toomas tuleb tagasi.“

6.

Nädal't neli jõutsi'd mööda,
Tiiu ärkas une sees,
Ütles: „Nüüd on selgest tääda,
Et mu Toomas haua sees.“

7.

Kuulge, mis ma unes nägi!
Mina olin Türgi maal,
Wainu wäljal wõitles wägi;
Kuulid lendsi'd wuhinal.

8.

Mõegad läifisi'd kui tähed,
Kära oli otsata,
Sadandela langsi'd mehed,
Toomas langis nendega.“;

„Ära karda!“ ütles Juri,

„Ole julge mureta,

Uue nägu on üks wari —
Nii wõid kirjast lugeda.“

10.

! Nädalad kats läksid mööda
Tiiu seisib mure sees. —

Tooma sõber andis täada:
Toomas langis Plewna sees.

11.

„Ära karda“, ütles Juri,

„Dota aga ikka weel;

Waleta wõib sõbra kiri,
Kahju teh'a ferge meel.“

II.

12.

Sügisesed külmad tuuled,
Kõwaks teinud pehmed maad,
Mitmest kohast jutu tuuled:
Sõ'a mehed tulewad.

13.

„Mõned saanud ristid rinda,
Et na'd wahwast wõidelnud;
Mitmed rasked walu tunda
Kui maad sõ'as haawatud.“

14.

! Murme Tiiu waatab nuttes
Kultse pääwa tumamist.

Õhtab: surm oh tule ruttel.

Kiirusta mu lahkmist!

15.

— Otsas an mu rõõmu pääwad,

Kurptus kürnab otsata,

Sest et tige'd Türgi haawad,

Toomast pani'd hingama!

16.

Uga kuule, üsna ime!

Wankri mürin tänawas,

Päike loojas, kaunis pime,

Kes nüüd weel on tulemas?

17.

Meeru hääl, — kes waljust haukus

Waiwis ära tänawas;

Sala aste waljust paukus —

Wist üks tuttav tulemas.

18.

Tiiu astub ukse ette,

Waatab õue, filmad wees.

Ukkel sammul tema ette

Astub sirge sõ'a mees.

19.

„Tere õhtud! armas Tiiu,“

Kõlab wastu tulijalt.

„Waata siin so end'ne peiu,

Kes on tulnud kaugelt maalt.

20.

Oh mu armas armukene!

Kas weel elus oled sa,

Wõi on's waim kui inimene
Mind nüüd tulnud trööstima.

21.

Kui sa elus tulnud oled,
Siis sind wastu wõtan ma;
Kui sa waimu näul tuleb,
Siis su seltsi tulen ka."

22.

"Ära aja lapse juttu,
Waimu riik ei ole siin,
Parem lähme tупpa ruttu,
Waata kus on kosja wiin.

23.

Nüüd on sõda mööda jõudnud.
Kallis rahu jälle kääs,
Sest ma rutust koju nõudnud]
S'uga pulmi tegema."

24.

Röömu tundes kaela kinni
Kargab Liiu kartmata,
Ustub tупpa, ootab kinni
Teist kogu tuleb ka.

25.

Isa, ema ühes meeles
Sunnistawad palujaid,
Kartus kadun'd, Gesti keeles
Röömu laulud lauldud sai'd.

III.

26.

Pulma pidu warssi tuli,
Lutwad kogu koguti;
Kõige rõõmsam teistest oli
Nuttja Nurme Tiuke.

27.

Toomas säadis risti rinda
Mis tal palgaks kimpitud;
Kiitis mõnda Gesti wenda,
Kes sääl wahwast wõidelnud.

28.

Koosi pärg sai Tiuu pähe.
Nende õnne kiitsid kõik,
Hüitsid: Ditsa! Hurra! kobe!
Siin on tõest üks õnne paik.

9. Truudus.

1.

Atlandi merel, reisis —
Ühe suure laewa sees,
Kord mõtles, mures seisis
Mis Spsen — Taani mees.

2.

Ta waimu silma ette
Tuli põhja isa maa,
Ja fema poolne mõte
Ka sundis õhkama:

3.

Oh millal saan ma näha
Mu kallist Hiima sind;
Mill' võime pulmad teha,
Mil'l' kaenlu võtad mind?

4.

Kui nõnda mõtles, nägi
Ta laeva tulewad,
Kust uhke röövli vägi
Ka filmi paistiswad.

5.

Ei aavitada võimud
Siin kartus kerge meel;
Ja korda ka ei läinud
Gest jooksta, mere teel.

6.

Waid hoolimata waewast,
Ühes meeles, kui üks mees,
Naad läksid omast laewast,
Nis Ipsen teiste ees.

7.

Küll röövli päälil sõdis
Sääl hirmsa vihaga,
Ta siiski surma leidis
Ja vägi temaga.

8.

Müüd laewa läbi käies
Mad leitsid laewa seest
Üht preili, Donna Ines —
Kes seutud röövlidest.

9.

Nis hüidis: „ole rõõmus!
Sind lahti päästan ma
Ja tahan omas laewas
Siit koju kanda ka.“

10.

Nüüd wõtsid teele minna
Need laewa mehed kõik,
Ja jõudsid Angra linna,
Kus Donna kodu paik.

11.

Sääl lahkest vastu wõeti
Nis ja kõik temaga,
Ja suured peud peeti,
Et ta see päästija.

12.

Ka Donna kõrge onu,
Kuberner rikas mees,
Sääl andis Nis'il tänu
Ja lubas aland'es:

13.

D'al rikkust rohked wara
Ja auusad ametid,
Kui aga kosiks ära
Ja Donna Inesid.

14.

„Ei seda ma ei luba
Ma olen õige mees,
Sest et mulle teine juba
On seismas mõtte sees.“

15.

Mii vastas Mis ja jättis
Kõik rikkust warandust,
Läks koju Hiimad wõttis —
Ja täitis tütust.

16.

Ei maksnud Donna meelest
Müid rikkus ega auu;
Ei hoolin'd ta ka sellest,
Kui teised antsi'd nõuu.

17.

Waid nunnad riided kandis
Ta jättis maha kõik
Läks kloostri, seisust andes —
Mii tui üks Katholiik.

18.

Müid on ta mustas riidis
Ühe kloostri maja sees,
Kes enne kõndis siidis
Ühes würsti palastis.

10. Tahtmine.

Kui keegi küsib minu käest,
Mis laulad ja nüüd tahtmisest,
Kas tahtmine on täitmata,
Et seda tahad räägida?

2.

Siis kostan küll on tõsi see,
Sest täitmata on tahtmine

Mii et see suur maailma maa
Ei jõua teda täita ka.

3.

Sest inimene on loodud seks —
Taal liha, veri, sundijaks, —
Kes kõiki tahab pärida,
Mis teab, mis näab, mis kuuleb ta.

4.

Kui oleks siin üks kehva mees
Kes elaks halva sauna sees
Siis nõuaks ta, et tema saaks
Ka talu koha pidajaks.

5.

Kui peremeheks saanud ta
Ja kääs taal kõige parem maa,
Ei ole ta siis rahu sees,
Ta ütleks: oleks mõisa kääs!

6.

Kui antaks temal mõisa maad
Kõik sulased ja teenijad
Siis oleks tema tahtmine
Kõik riiki saada omale.

7.

Kui tõstetaks ta kuningaks
Ja säätaks rahva ülemaks
Ei ole ta ka rahul sääl
Sest teisi on veel ilma peal.

8.

Sest täitmata on tema kõht
Taal kitsas on kõik ilma koht,

Ja soowib, et siin ilma sees
Kõik wõimus oleks tema kääs
9.

Kui wõimalik nüüd oleks see:
Kõik ilma anda temale,
Ei siiski rahul oleks ta,
Sest taewas on weel wõimata.
10.

Ja tahaks saada Jumalaks,
Kes nägemata walitseks,
Et mõtted, teud, südamed
T'al aawalikult paistaksid.
11.

See siiski täadmata on weel
Kas rahul oleks tema meel,
Wõi sunniks liha tahtmine
Weel mõnda muud — ei tea me'e.

11. Kurwastus.

Mu rõõmu päike on nüüd looja läin'd
Ja mure pilwed tõuswad südames,
Ma olen rõõmu päiwi ilmas näin'd
Nüüd süda nutab ja on silmad wees,
Et kõik mis mulle rõõmu tein'd
Kui tuulest suits see laial läin'd.
2.

Et mure küll suur ja kurb on mu meel
Ja elu nii kui paksu pilwe sees,

Waat' siiski laulab rõõmfaste mu teel,
 Et 'pole tääda mis veel tuleb ees:
 Et rõõmu küll mull pole leida,
 Ei meelt ma siiski ära heida.

3

Waat' linnuke mis puuris laulab ka,
 Et ta küll wangis siiski tõstab häält,
 Kuis võin siis maa päält wait nüüd
 jääda ma

Ma tahan lauldes lahuta mo meelt
 Siis unustan, kvi mis mull puudu,
 Küll laulu sees on rõõmu, jõudu.

4.

Oh mittu wiletsust ja häda tääl,
 Ja mittu tormi suure wihaga
 Siin käiwad meie elu laewa peal,
 Ei laened siiski teda hupputa:
 Nii kaua julgest' ta purjutab
 Runni rahu sadamase saab.

12. Noor elu.

Ei alles veel terwis ja noorus mull kääs.
 Sest on nüüd rõõmus mu süda mu sees;
 Rõõm tõuseb kui päike ja paistab mu pääl,
 Sest laulan ka nenda, kui annab mu häääl.
 Kui kuulen, et metsa sees laulab üks lind,
 Siis sunnib see wägise laulma ka mind

See tarwis on antud muil mõistust ja meelt
Häält lauluks ja sõnade tarwis ka keelt.

2.

Oh ole nüüd rõõmus et noorus weel kääs,
Saad wanaks, siis rõõmu film enam ei nää
Sest kõigile täada on antud see ammu:
Kes wana, sell lõppeb rõõm ning ka rammu,
Siis ihu on raske ja veri on külne
Ja õieti enam ei seleta film;
Siis lõpped ja kuivad kui metsas üks känd,
Ja wiimaks saab hauda weel kannetud sind.

3.

Oh ole nüüd rõõmus ja tõsta ka häält
Nüüd lauldes ja kasiast pea ka meelt
Nüüd õitsed kui lilleke nooruse sees,
Et täada küll pole mis tuleb weel ees.
Kui päike meil paistab, siis õitsewad lilled
Ja rõõmsasti metjas ka laulawad linnud.
Ka nõnda on lugu, kes noor on weel
Kui käsi käib hästi, siis rõõmus on meel.

13. Tark ja imelik kosilane

Waat' küünla ning ka pastu kuus
On noordel meestel mõtte uus,
Siis on aeg, võib kosja tõtta,
Glust, rikkast, pruuti wõtta,
Iga üks küll tahaks head
Ja ses mõttes waewab pead:

Kus peaks see neiu olema,
Kes kõlbaks ära kosida?

Uga kuulge! kuidas ma
Lahan targast kosida.

Et saaksin rikkaks ilma sees
Ja kuulsaks kõige rahwa ees.

Sääl Wõhma maal üks järwe kald,
Kus elab wäike Waigu wald,

Sääl igal ühel ilus plats
Ja talitajaks Lille Mats.

Sest ma pruuti ma'alt ei otsi
Wõtan Waigult Lülle Matsi:

Lülle Matsi kena Liisu,
Lüllel kena kirju kiisu, (kass')

Siis saan Lüllelt lüpsja kassi
Eks see lehmaks mull ei passi,

Siis 'pole lehma sööta mull,
Kass' toidab end' ja piima lüll.

Lüllel on ka mesilased,
Mesilased, õrilased,

Mee lind an mesilane
Teine pool on õrilane:

Mesilane tuleb metsast —
Õrilane torfab otsast. —

Met siis toowad mõlemad
Kui naad koju tulewad,

Sest saab hage haawa rohutu;
Kurja tõbe wastu ohtu. —

Weel teine kaju tuleb sest
Kui wõtan Lüllelt naesufest:

Siis lubja, tüma (pigi) tõrwa ka
Saani Waigult poole hinnaga.

Tõrw on selleks väga hea,
Sega wõijan warga pea:

Kes naerab mind ei tee siis muud
Lõõn tüma täide tema suud;

Kes waatab kurjast minu peal,
Siis wiskan lubja silma sell';

Kes kiusab mind, sell saadan ma
Ka õrilase torkama.

Küll märkab mind siis kõik maailm,
Kui paistetat' on mõne film,

Siis wäriseb kõik minu ees
Kui näha Waigu wäimees.

14. Kats kallist kohta.

Kats kallist kohta tunnen ma
Neist tahan lauldes rääkida,
Need alati mulle mõtte sees
Ja sage'st waimus silma ees.

2.

Üks see kus olen sündin' d ma
Ja kus ma praegus elan ka,
See on üks talu majake
Ja ehitatud halvaste.

3.

Eh! kehwa ja madal on ta küll,
Ta siiski väga kallid mulle,

Mii et ma suure mõisaga
Ei taha teda waheta.

4.

See teine paik kus sage'st läin
Ja pisaraid ka ohwriks wiin,
On wäikse metsa tulla sees,
Kus roosi põesas warjuts ees.

5.

See on üks wäike hauake,
Kus hingab minu armuke;
Mu lootus ja mu õnne täht;
Mu kallim hüüd ja roosi leht.

6.

Ta oli noor ja õitse eas,
Ka krooniks naeste sugu seas,
Kui surnu kirst taal sängiks sai
Ja kitsas haud taal kambriks jäi.

7.

Sääl haura pääl nüüd mõtlen ma:
Mii peame kõik lahkuma!
Üks noores teine wanas eas,
Kes praegus elawate seas.

8.

Üks asi aga waewa teeb:
Kui armukene hauda lä'äb,
Siis otsas on kõik rõõm ja lust,
Surm üksi toob weel rõõmustust.

9.

Siin maa peal kõnnin mure sees,
Suur lootus teises ilmas ees.

Oh millal senna jõuan ma,
Kus praegus waikselt hingab ta!

10.

Ei tunne tema kurvastust,
Ei muret ega igatust;
Meil nendega on wõitlemist
Ta seisab rahul mõlemist.

11.

Seepärast kallid on see paif
Kus ilma waew on lõp'nud kõit.
Ma senna soowin kõigest wääst
Et pääseks ilma tüli kääst.

15. Suria hunt.

Hunt oli surma woodi peal
Ja karjus kobe ilma seal,
Ta oma süid kõif tundis sääl,
Mis oli teinud ilma pääl,
Ei siiski tahtnud ennast weel,
Ta hukka mõista surma teel,
Waid ütles: „ehk küll tegin ma,
Siin pattu ilma kartmata;
Ma siiski head tegin ka,
Mis keegi ei wõi salgada.
Mu meeles seisab praegus weel,
Kui üks kord metsas karja teel
Mull tuli vastu wäike tall
Ja kedagi ei olnud sääl,

Kui wäge hästi oleks ma
 Sääl teda wõinud kägista.
 Nii samma pitka meelega
 Uht laemu kõnet kuulsin ma,
 Mis wana lammas laulis mull,
 Kui kaitsejad ei olnud taal;
 Kas siis ei oleks wõinud ma
 Taal seda kobe tasuda? "
 Sääl juures ütles Nebane:
 „Need korrad tean ma selgeste,
 Sull oli see kord kirkus luu,
 Et lifuda ei wõinud suu.
 Mill wiisil oleksid siis ja
 Weel lambud wõinud kägista?
 Kui pärast see üks helde kurg
 Sind aitas, sest et sinu järg
 Ju lippus raskeks minema
 Ja keegi ei wõind aawita,
 Siis ütlesid: Oh täna mind!
 Et praegus ma ei murdnud sind.“

16. Saksaks saanud tüdruk.

Sauna Tõnu tütar Anna,
 See läks saksa teenriks linna;
 Laenas raha, tegi wõlga,
 Et saaks saksa riided selga.

2.

Nõnda ta kord turul kõndis,
 Oma küla rahwast tundis,

Aga uhkus keelis teda
Oma seisust ilmutada.

3.

Nägi sääl ühe talu mehe,
Astus selle juure kobe,
Küsis warsti: „mis sull müia?
Ütle, wõi ehk näita sija!”

4.

Talu mees kes tundis Anna,
Sai sest küllalt imeks panna,
Et üks sündin'd talu piiga
Legi oma sugul liiga.

5

Tasakest ta wantris otfis
Alma, et ta Annad trotsis,
Ütles: „mull on munad korwis
Osta kui on sull neid tarwis!”

6.

Anna waatis pööris foris,
Wiimaks hinda järel päris.
Aga talu mees kes täädis
Wastuse ka walmis säädis

7.

Ütles: „sinu ema kana
Muneb pääwas ühe muna,
Selle eest peab wana ema
Loiduse ja riided saama.

8.

Nüüd wõid ise hinna anda,
Sest su ema ütles nõnda:

Kui mu tütre linnas leiad,
Siis neid mune ostma hiiad.

9.

Anna filmis wälkus wiha,
Ei wõin'd siiski miski teha.
Et kõik rahwas teda naeris
Sest ta warsi selga pööris.

17. Rätsep pörgus.

See sündis nüüd weel hilja a'al
Ühes kuulsas paikas, Saksa maal,
Kus kaewetakse kiwi sööd
Ja palju teewad seda tööd.

2.

Sääl leiti rätsep metsast maast,
Kes oli uinund joobnud peast.
Küll katsuti ka ärata,
Kõik oli siiski asjata.

3.

Küll peeti sääl siis mitmed nõu'd
Ei kosun'd siiski joobnud jõud,
Ta oli maas kui furnu luu
Ei liikun'd käsi ega suu.

4.

Nüüd tuli meeste meele see:
„Siit waewantiku lähed tee,
Sest wõtke joobnud rätsep maast
Ja laske alla kassinast.“

5.

Nii kuida rääksi'd sündis ta,
Naad wõtsid joobnud kottina,
Ja lastsid alla keldrisse —
Nüüd jätsid teda rahule.

6.

Ta esmalt rahul magas siis,
Nii kui on ikka joobnud wiis.
Kui pärast ärkas tundis ta
Kaks häda ühe korraga:

7.

Suur walu oli pea sees,
Ja mustad piina müürid ees,
Sest märkas wäga selgest ta,
Et sääl ei olund taewas, maa.

8.

Ta mõtles: „nüüd on kadun'd kõi,
Sest see on tõeste pörgu riik,
Kus walitsejaks wana must,
Kes wist ei tunne halastust“.

9.

Ta wiina joomist kahjatses
Iv waatis ümber õhkades:
„Ei pääsmist 'pole loota siit
Wa' musta käes on tõesti wõit!“

10,

Nüüd wõttis südant rindu ta
Ja hakkas abi karjuma,
Oh imet: mis ta nägi siis,
Kõik paigad jooksi'd rahwast täis.

11.

Rõik oli'd musta mundri sees
Ja kõigil tõrwa lundid lääes!
Rõik ootõid uudis himmuga:
Mis rätsep pidi rääkima.

12.

Ta hakas hale'st paluma,
Ei keegi luban'd halasta,
Waid ütli'd selge sõnaga:
„Nüüd pead sa põrgus põlema!“

13.

Nüüd tuli weel üks wana mees,
Suur põlew tõrwa küinal lääes,
Ja hakas walju häälega
Taal kirjast ette lugema.

14.

Ta luges säält mis rätsep tein'd,
Et ta on sagest kõrtsis käin'd,
Ka rohkest rüet warastan'd;
Nüüd pärast surma põrgu saan'd.

15.

Küll palus rätsep kõigest wäest,
Weel andek' andmist musta lääst,
Kes aga hirmsa häälega
Suud finni kaskis pidada.

16.

Kui aga rätsep palus weel
Nüüd halastada tema pääl,
Siis meeldis põrgu ea mees,
Kui rätsep palus tema ees.

17

Ta töutas: kui pääseb weel,
Müüd targem olla ilma pääl;
Ka wargust wiina lakkumist
Kõik maha jätta igawest

18.

Kui rätsep nõnda tunnistas,
Siis lubas põrgu funningas
See korra teda lahti säält,
Kui parandada wõtaks meelt,

19.

Ja pääle selle noomis ka:
„Kui teistkord stia tuled ja,
Siis lõppenud on minu arm,
Sind nuhtlema saab põrgu hirm.“

20.

Müüd oli wangil priius kääs,
Ja siutud filmil wääti mees
Säält koopast korwis ülesse
Ja wiidi metsa tagasi.

18. Lõpetusets.

Lõpetus on tulnud kätte,
Selle pärast tulen ma
Mandlikult Teie ette
Weel ühe wäikse palwega:

2.

Olge heaks! wõtke kõiki,
Mis siin laulu nimel tõin,
Lahkest laulu kogu liiki, —
Siis teist kord weel tulla wõin

EBSTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR

ARI-05-00707